

SIS ACCIONS BREUS AL VOLTANT O EN CONTRA DE LA IDEA DE FAMÍLIA.

A CÀRREC D'ABEL AZCONA
25.11.2023

En el marc de l'exposició «Abel Azcona. Les meues famílies 1988-2024» trobem un acte íntim i performatiu en sis actes mitjançant la conversió de l'espai museístic en un lloc de resolució de conflictes familiars. La totalitat de les obres d'Azcona s'activen com a processos performatius en diferents etapes. D'aquesta manera, l'artista, mitjançant documents, objectes, paraules, el seu cos i la instal·lació, marcarà el seu cos de manera permanent amb el número atorgat en el seu procés d'abandonament i adopció per esborrar la seva pròpia identitat; coneixerà per primera vegada la seva germana abusada i maltractada com ell; rebrà i llegirà cartes de galeristes, artistes i altres agents artístics que l'han cuidat durant els seus vint anys de creació, des de l'acte de rentar-lo en moments d'inconsciència fins a acompanyar-lo en processos de drogoaddicció extrema; buscarà i trucarà a la seva mare o a la figura imaginada d'aquesta; abraçarà la mare de teixit tou que va encarregar com a substitució de la seva pròpia davant el sentiment d'abandonament, o resoldrà i activarà una nova etapa davant l'aparició de la possible mare biològica.

Primera acció breu: 09872. L'espectador trobarà l'artista sota l'expedient original d'abandonament i adopció, on es revelen la majoria de dades i situacions relacionades amb la infància d'Azcona, des d'abandonament fins a maltractaments, retirades de la custòdia, acolliments familiars o l'adopció. L'expedient consta sota el número 09872, xifra amb la qual es coneix durant aquest el menor per esborrar el seu nom originari i la seva identitat.

Segona acció breu: trobada amb la germana. Una trobada entre germans en els mateixos pedestals on dos anys enrere van pujar l'artista i Manuel Lebrijo, la figura paterna que consta com a pare biològic en la partida de naixement d'Azcona i protagonista del segrest, el maltractament i els abusos. Així, Soraya García, filla biològica d'Arantza Raposo i Manuel Lebrijo, ambdós pares per assumpció d'Azcona, i el mateix artista reactiven l'acció de donar-se la mà en la instal·lació, i aquesta vegada són ells els protagonistes, supervivents i receptors de les violències dels protagonistes anteriors. Fins al moment de la *performance* mai no s'havien vist en persona des que tenien tres o quatre anys.

Tercera acció breu: les cures. Una acció mitjançant el document i la lectura de cartes que el mateix artista va sol·licitar en el marc de la mostra expositiva. Cartes d'artistes, galeristes i agents del món de l'art que han protegit o cuidat Azcona en les seves *performances* més radicals o amb perill vital. Així, l'artista abraça el concepte de *família escollida* en haver estat finalment adoptat pel món de l'art i, més concretament, pel camp de la *performance*.

Quarta acció breu: mama. *Performance* sonora en la qual l'artista busca mitjançant la repetició un procés de participació i empatia amb el visitant. Abel Azcona va néixer l'1 d'abril de 1988, fruit d'un embaràs no desitjat. La seva mare, una jove politoxicòmana que exercia la prostitució, el va abandonar pocs dies després de néixer.

Cinquena acció breu: l'abraçada o la mare tova. L'etapa final del procés artístic esdevingut al voltant de la mare tova inclou la interacció de l'artista amb aquesta. Després de rebre-la al seu domicili, Azcona va dormir i interaccionar amb ella en el seu dia a dia. La mare tova va ser encarregada a un altre artista i escultor, el qual, mitjançant esbossos, va acabar dissenyant i creant aquesta mare substituïda per a Azcona. «La meva mare imaginària estarà al meu costat els dies grisos. La meva mare imaginària serà un lloc de refugi i abraçades. La meva mare imaginària serà tova, suau i confortable. La meva mare imaginària no m'abandonarà mai.»

Sisena acció breu: la mare o la no mare + trucada. L'última acció ha estat substituïda a l'últim moment. L'acció inicial havia de ser una trucada al mediador familiar protagonista de *La búsqueda*, on Azcona buscava la seva mare biològica per comprovar si ella ja havia mort, ja que estava en una situació greu de carrer i drogodependència. Dotze dies abans d'inaugurar la mostra «Abel Azcona. Mis familias 1988-2024», va contactar amb l'artista una possible mare biològica que volia tornar de manera efectiva a la seva vida. Després de deixar arraconat l'assumpte durant més d'un mes, Azcona decideix assumir-lo en el marc de la mostra i resol que la sisena acció sigui la lectura de la prova d'ADN sol·licitada a un laboratori de Barcelona de manera mútua. Després de llegir-ne el resultat, el mateix artista trucarà a la seva mare o a la dona que no ho és.